

Jaak Kenas
Anteckningar från Marinarkeologisk konferens
i Vingsted Danmark.

I mitten av november förra året, den 14-15, arrangerade Arkeologisk Udvalg en två dagar lång konferens i marinarkeologi. Inbjudna var sportdykare, representanter för Roskildemuseet, representanter för Skog- och Naturstyrelsen och föredragshållare för olika projekt. Roligt var att också två svenska projekt var inbjudna, nämligen Saltskutanprojektet och Götheborgsprojektet. Det var stor bredd på innehållet i föredragen, från skeppsvrak via stenåldersboplatser till museers och politikers inställning till marinarkeologi.

Man kan likna den här konferensen vid den minikonferens som vi i Mas håller i Sverige varje år. Men i Danmark har man som mål att hålla dessa konferenser vartannat år med den motiveringen att det annars finns risk att samma föredrag återkommer varje år och inget nytt tillförs. Med ett längre uppenåll kanske dom ideer och tankar som alltid uppkommer vid konferenser kan komma till handling och nya intressanta projekt startas. Det ligger ju något i det resonemanget. Jag tror ändå att nya ämnen och projekt kommer upp varje år, därför skulle en årlig konferens inte behöva bli tråkig eller tjatig.

I Vingsted var det totalt tio stycken föredrag och två videofilmer visades. Inledde gjorde Birger Thomsen om området vid Anholt som visar sig vara mycket vrakrikt. För tillfället undersöks en ostindiefarare från 1788. Området som består av rörliga sandbankar gör arbetet komplicerat. Vidare beskrevs vraket efter en sloop eller jakt, det sk Uggerbyvraket. Marina stenåldersboplatser har påträffats i det sydfynska öhavet mellan Fyn och Aerö. Fyndmaterialet består av ben efter hjort, svin och hund. Stenyxor och pilspetsar har också hittats. Även på Argus grund har man hittat en 7000-årig förhistorisk boplatz. En mycket levande beskrivning av svårigheterna med kommunikation och samarbete mellan sportdykare-museum-politiker och faktiskt polis gav Carl Breining exempel på vid deras arbeten på Nordjylland. Men jag fick den uppfattningen att generellt sett är samarbetet mellan i alla fall sportdykare och museum väldigt bra. Museerna använder vanliga dykare som en resurs.

Det är något som vi i Sverige verkligen skulle behöva mer av. Hur många fler dykare skulle vi inte kunna aktivera om museerna svarade med en positiv respons?

De svenska föredragen blev utsatta för många intresserades frågor och diskussioner uppkom. Det var tydligt att det var populärt med utomdanska inslag på konferensen. Allt som allt samlade konferensen ca 70 personer. Det var glädjande att se att arkeologer, dykare, myndigheter och museieinstitutioner tillsammans kunde diskutera fördelar, nackdelar och svårigheter om arbete med marin arkeologi. För man en sådan diskussion med så många intressenter inblandade, så bådär det gott för marinarkeologins framtid i Danmark i alla fall. Kanske har dom också ett lite annorlunda sätt att se på fornlämnningar än vi har. Det vore fint om det synsättet kunde sprida sig till oss här i Svedala.

Jaak Kenas